

МОВА ХУДОЖНІХ ТВОРІВ

Лисенко Н.

– кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та літератури Донбаського державного педагогічного університету

Щербатюк В.

– старший викладач кафедри української мови та літератури Донбаського державного педагогічного університету

УДК 811.161.2'373.421

ПРИСЛІВНИКОВІ СИНОНІМИ НА ПОЗНАЧЕННЯ ЧАСОВИХ ВІДНОШЕНЬ У МОВОТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО

У статті на матеріалі поетичних творів Ліни Костенко розглянуто особливості функціонування прислівникових синонімів. Визначено різні за розгалуженістю синонімічні ряди, зроблено семантико-функціональний аналіз лексичних одиниць. Основна увага зосереджена на синонімічних рядах, що позначають часові відношення. Окреслено синонімічні ряди з домінантами **давно, колись, здавна, завжди, назавжди, ніколи, тепер**, з'ясовано їх кількісний склад та якісне наповнення, визначено стилістичну роль в організації поетичного тексту.

Ключові слова: прислівник, мовотворчість, синонім, синонімічний ряд, домінанта.

Лысенко Н.

– кандидат филологических наук, доцент кафедры украинского языка и литературы Донбасского государственного педагогического университета

Щербатюк В.

– старший преподаватель кафедры украинского языка и литературы Донбасского государственного педагогического университета

НАРЕЧНЫЕ СИНОНИМЫ ДЛЯ ОБОЗНАЧЕНИЯ ВРЕМЕННЫХ ОТНОШЕНИЙ В ЯЗЫКОТВОРЧЕСТВЕ ЛИНЫ КОСТЕНКО

В статье на материале поэтических текстов Лины Костенко рассмотрены особенности функционирования наречных синонимов. Определены различные по разветвленности синонимические ряды, сделан семантико-функциональный анализ лексических единиц. Основное внимание сосредоточено на синонимических рядах, указывающих на временные отношения. Выделены синонимические ряды с доминантами **давно, колись, здавна, завжди, назавжди, ніколи, тепер**, выяснены их количественный состав и качественное наполнение, определена стилистическая роль в организации поэтического текста.

Ключевые слова: наречие, языкотворчество, синоним, синонимический ряд, доминанта.

Lysenko N.

– Candidate of Science (Linguistics), Associate Professor,
Ukrainian Language and Literature Department,
Donbas State Teachers' Training University

Shcherbatyuk V.

– Senior Lecturer, Ukrainian Language and Literature Department,
Donbas State Teachers' Training University

**ADVERBIAL SYNONYMS FOR THE DETERMINATION OF TEMPORARY
RATIO IN THE LINGUISTIC WORKS
OF LINA KOSTENKO**

*The features of functioning of adverbial synonyms are considered in the article on material of poetic works of Lina Kostenko. Different synonyms rows are determined by branching, semantic-functional analysis of lexical units is made. Basic attention is concentrated on synonymous serie which mark sentinel relations. The synonymous series with the dominant **давно, колись, здавна, завжди, назажди, ніколи, тепер** are outlined and their quantitative and qualitative composition of the filling are found, their stylistic role in the poetic text is defined.*

Key words: *adverb, linguistic creativity, synonym, synonymous serie, dominant.*

Постановка проблеми. Особливе місце в мовній системі твору посідають синоніми. Ґрунтовне вивчення лексичної синоніміки художніх творів письменників-класиків, видатних майстрів сучасної літератури, сприяє не лише розкриттю закономірностей використання синонімічних засобів у поетичному мовленні, але й дає змогу науковцям на багатому фактичному матеріалі якнайглибше дослідити саму природу синонімів, розв'язати певні теоретичні аспекти окресленої проблеми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання про лексичні синоніми має велику історію в мовознавстві. На кожному етапі розвитку науки про мову перед дослідниками поставали нові завдання. Проблеми лексичної синонімії стали об'єктом дослідження в працях вітчизняних (Л. Булаховський, В. Басок, В. Ващенко, Н. Єфремова, В. Ільїн, Л. Лисиченко, О. Нечитайло, О. Пономарів, В. Русанівський, С. Семчинський, О. Тараненко та інші) і зарубіжних (Ю. Апресян, Ш. Баллі, С. Бережан, А. Брагіна, Р. Будагов, В. Вілюман, В. Гумбольдт, А. Євгенєва, В. Звеґінцев, Л. Новиков, Ф. Палевська, Л. Сиротіна та інші) мовознавців, що репрезентують різні аспекти й погляди на синонімію.

Особливості використання лексичних одиниць найповніше розкриваються в мові художнього твору. Тому в сучасній мовознавчій науці найбільший інтерес викликають дослідження тлумачень та функціонування синонімічної лексики в мовотворчості класиків української літератури. Вивчення цих явищ репрезентовано в роботах таких учених, як А. Бевзенко, Г. Горох, Г. Колесник, М. Коломієць, Н. Миронюк, І. Олійник, І. Ощипко, Л. Полюга, А. Порожнюк, Л. Станкевич, М. Фащенко, А. Ярова та інші. Об'єктом їхнього наукового інтересу була синонімія І. Франка, М. Стельмаха, О. Гончара, М. Коцюбинського, І. Багряного та інших. Такі студії «дають багатий матеріал для поглибленого вивчення природи синонімів, для обґрунтування ще не розв'язаних теоретичних питань лексичної синонімії» [9, с. 4].

Мовотворчість Ліни Костенко завжди в полі зору дослідників. Лінгвістичні аспекти творів поетеси ґрунтовно вивчали Т. Вавринюк, І. Дишлюк, С. Єрмоленко, Н. Зубець, В. Калашник та Л. Савченко, Ю. Карпенко, М. Мельник, Н. Місяць, У. Міщук, Н. Піддубна, О. Степанюк, І. Турська, Н. Яценко та інші. Але багатство поетичної мови Ліни Костенко зумовлює актуальність подальших наукових розвідок. У полі зору нашого дослідження – синонімічні одиниці, що виявляють мовний світ авторки.

Постановка мети та завдань. Мета статті – з'ясувати специфіку та особливості функціонування в поетичному мовленні Ліни Костенко прислівникових синонімічних одиниць, що виступають однією з релевантних ознак ідіостилю поетеси.

Поставлена мета передбачає виконання таких завдань: 1) виявити основні лексичні одиниці, що репрезентують синонімічні ряди прислівників на означення часових відношень у мові поезій Ліни Костенко; 2) здійснити семантико-функціональний аналіз синонімічної лексики поетеси; 3) установити роль синонімів в організації художнього світу Ліни Костенко.

Виклад основного матеріалу. Прислівникова синонімія у поетичних творах Ліни Костенко спрямована як на відтворення смислових відтінків, так і на урізноманітнення контексту шляхом добору близькозначних слів різного звучання.

Прислівники беруть участь у предметно-образній конкретизації описів у поєднанні з іншими частинами мови, але при цьому вони не є головним засобом образотворчості, а лише доповнюють мовну палітру, що використовує письменник. Проте, на думку П. Дудика, «прислівники суттєво розширюють виражальні засоби мови, додають мовленню неповторних значенневих елементів і емоційності» [1, с. 209].

Наповнення синонімічних рядів прислівників у поетичній мові Ліни Костенко різне. Лексеми рядів різняться як значенневими відтінками, так і мірою емоційного забарвлення. Розширення рядів відбувається переважно за рахунок фразеологізмів та авторських образних сполук.

Розглянемо детальніше синонімічні ряди прислівників на означення часових відношень, що функціонують у мовотворчості Ліни Костенко.

Синонімічний ряд із домінантою *давно* об'єднує такі лексеми, як *давно-давно*, *давним-давно*, *в давню давнину*, *в данину*, *за царя Тимка*, *як земля була тонка*.

Домінанта *давно* вказує на те, що дія відбувалася в далекому минулому, багато років тому: «*Давно і дивно. Дивно і давно*» [2, с. 110]; «*Давно* копита відгучали, уже пропав за ними й слід» [5, с. 50]; «*Колись давно*, в сумних біженських мандрах, коли дитям я ледве вже брела, старі хатки в солом'яних скафандрах стояли в чорних кратерах села» [3, с. 73]; «*А той вітряк давно* вхопили вхопини» [3, с. 176]; «*Колись, давно*, були якісь гіганти» [3, с. 207].

Синонім *давно-давно*, утворений способом повтору, забезпечує

експресивну насиченість вислову, його образну виразність: «А тиша – як в соборі з *давно-давно* загубленим ключем» [3, с. 299].

Коли йдеться про події, що відбувалися в минулому, Ліна Костенко використовує розмовний прислівник *давним-давно*: «Я сліпа бо не маю на кого подивитись *давним-давно*» [6, с. 311].

Жартівливий відтінок уносить у контекст вираз *за царя Тимка, як земля була тонка*, використаний авторкою у «Казці про Мару» для створення казкового фону: «Це було *за царя Тимка, як земля була тонка* – пальцем ткнеш і воду п'єш» [6, с. 255].

На давноминулі часи вказують лексеми *в давнину* та *в давню давнину*: «Жили тут люди *в давню давнину*» [3, с. 451]; «Що все не так, не те що *в давнину*» [2, с. 104].

Велику художню вартість у мовотворчості Ліни Костенко мають авторські образні сполуки, що надають висловлюванню експресивності. Так, у романі у віршах «Маруся Чурай» знаходимо синтаксичну конструкцію *коли ще ліс був богу до колін*, що виступає синонімом до прислівника *давно*: «Так били в било перші преподобні, *коли ще ліс був богу до колін*» [5, с. 110].

Для означення часової невизначеності вживається синонімічний ряд *колись, коли-небудь, хтозна-коли, давно*. Домінанта ряду – прислівник *колись* – використаний Ліною Костенко на позначення якогось часу в минулому: «Останній жрець печального народу бурмоче гімни, складені *колись*» [3, с. 369]; «*Колись* було сім грецьких мудреців – з них Анахарс був скіфом, паралатом» [3, с. 430]; «Зайшли до скіфа, що *колись* два роки на ювеліра в Ольвії учивсь» [3, с. 444]; «І кожен з нас *колись* на світі був» [3, с. 492]; «А ти ж покинув все оце *колись*» [3, с. 495]; «*Колись* були Орфеї, а тепер корифеї» [3, с. 539].

Якщо прислівник *колись* вказує на майбутній час, про що свідчить дієслово цього часу, при якому вжито прислівник, то він виступає синонімом прислівникової пари *коли-небудь, колись*: «І *коли-небудь*, десь там, за віками, моє творіння, пригадай мене!» [3, с. 485]; «*Колись* напишуть спогади про море ті, що тепер сидять на купині» [3, с. 546].

На невизначений час у минулому вказує прислівник *хтозна-коли*: «Вона не повинна урватись ніколи. Вона почалася *хтозна-коли!*» [6, с. 294].

Прислівник *давно* – багатозначне слово. Якщо йдеться про те, що дія відбувалася деякий час у далекому минулому, то лексема *давно* виступає синонімом ряду із домінантою *колись*: «*Давно* це було, Румуніє, коли ти була під боярами, і геній твоєї нації ходив іще в личаках, коли на гірських пасовиськах мистецтво ячало флюярами і скрипка – дитя печалі – ридала в твоїх руках» [3, с. 370].

Декілька прислівників утворюють синонімічний ряд, що об'єднується навколо домінанти *здавна*: з *давніх-давен*, з *давнини*, *зроду, споконвіку*.

Зауважимо, що прислівника *здавна*, який виступає домінантною ряду, у поетичних текстах Ліни Костенко нами не виявлено. Так як

лексеми, що входять до названого ряду мають певні семантико-стилістичні відтінки, вони не можуть виступати стрижневим словом ряду. Тому умовно будемо вважати домінантою прислівник *здавна*, як це зафіксовано у «Словнику синонімів української мови» [8, с. 599].

У значенні «з давніх часів» авторка використовує розмовний прислівник *здавен*: «Загадка не розгадана *здавен*, – чи це була експансія етнічна, чи це союз споріднених племен?» [3, с. 428].

Синонімом ряду виступає лексема з *давнини*, що в контексті виражає основне значення ряду: «Люди зіркою з *давнини* називають жінку вродливу, яхти, квіти і ордени» [6, с. 171].

На довгий час існування вказує розмовний прислівник *зроду*: «Бо людські, сину, невістки і дочки співали *зроду*, сину, і тепер: «Посіяла огірочки», та «Натіпала конопель», «Йшли корови із діброви», «Нащо мені чорні брови», – а про любов, походи і лабети – на це дівкам не вчеплено кебети» [5, с. 63]; «Отак, як *зроду*, потаємно, з тилу усіх міщан ошцирені лаї ненавидить в мені мою скажену силу, ненавиджу я слабкості свої» [3, с. 83]; «Високим *зроду* таке не личило, щоб те, за що ладен віддати душу, думку твою підгинало і калічило» [3, с. 142].

Значення *здавна* виражає також сполука з *давніх-давен*: «Позвикалися з їх голосами, і здається, що з *давніх-давен* солов'ї прилітають ті самі, проростає той самий ромен, на дзвіниці клекоче галич, квітнуть мальви із року в рік...» [6, с. 32]; «І в пута тяжкі клинописні закована з *давніх-давен*, в степу оживає пісня давно занімілих племен» [6, с. 117].

Семантично близьким до домінанти ряду виступає також прислівник *споконвіку*: «І через те отак *споконвіку* – життя і смерть на відстані стріли» [3, с. 428]; «Ви, що не чули, в них тут *споконвіку* Триглавий Змій на Хортиці живе!» [3, с. 448].

Синоніми-прислівники *завжди*, *довіку*, *вічно*, *повсякчас*, *завше*, *звіку до віку* у поетичних текстах Ліни Костенко виражають значення «весь час чи протягом певного часового відрізка – неодмінно» [8, с. 511]: «Ми *завжди* проїжджаєм це село» [3, с. 48]; «Старесенька, іде по тій дорозі. Як *завжди*. Як недавно. Як давно» [3, с. 185]; «А щодо власне женської натури, то в тих степах були і *завжди* єсть такі стрункі моделі для скульптури, що Фідій би вважав собі за честь» [3, с. 442]; «А я сказала: – Ти мені один о цій порі, об іншій і *довіку*» [3, с. 342]; «Їй можна *вічно* плакати за ним» [5, с. 125]; «Ще рік, чи два, чи десять, чи *довіку?*» [3, с. 366]; «З тамтого боку інший *повсякчас* чекає транспорт» [3, с. 452]; «Дідусь бурчить, як *завше* дідугани» [2, с. 104].

До аналізованого ряду як синонім належить також фразеологізм *віку до віку*: «Та тінь виростає з *віку до віку*, блукає в полях на багряному тлі» [6, с. 295]. Фразеологізм є цитатою з основної молитви «Отче наш», яку Ісус Христос промовив у Нагірній проповіді, що закінчується словами «Бо Твоє є царство, і сила, і слава *од віку до віку*» (Матв., 6, 13). Поетеса використала дещо видозмінений фразеологізм для створення експресивного малюнку.

Як синонімічні паралелі виступають прислівники *назавжди*, *навік* (*навіки*), *навічно*, *на віки*, *назавше*, що в поетичній мові Ліни Костенко позначають поняття «на весь час, на все життя»: «Розкажу тобі думку таємну, дивний здогад мене обпік: я залишуся в серці твоєму на сьогодні, на завтра, *навік*. І минатиме час, нанизавши сотні вражень, імен і країн, – на сьогодні, на завтра, *назавжди!* – ти залишишся в серці моїм» [5, с. 53]; «А то тут можна *навіки* зостатись» [6, с. 306]; «Ти знаєш великі ріки, спокійні, глибокі, холодні – в собі затаїли *навіки* і вир, і каміння підводне» [5, с. 52]; «Дзвонив годинник малиновим дзвоном, і раптом захлинувся на півзвуці, і стих навіки...» [4, с. 27]; «Коли б дітям не марилося далеч, все б здавалось застиглим *навік*» [6, с. 32]; «І диханням простору *навік* пройнялась» [6, с. 145]; «Все в душу входить вперто. Ввійшло – *навік* зосталось» [6, 168]; «І це Мандрівник взяв *навічно* у серце, сповнене тривоги...» [6, с. 312]; «Бо це ж не путто, янголи, опецьки, – це твір монументальний, *на віки!*» [3, с. 485]; «Як нас вели, до сідел прив'язавши, той шлях страшний, те каркання ворон мені у пам'ять врзались *назавше*» [5, с. 61].

З подібною семантикою виступають синонімічні конструкції *во вік віків*, *по всі віки*, *на все життя*, *допоки я жива*: «Любов – це, люди, діло неосудне. *По всі віки*. *Во вік віків*. *Амінь*» [5, с. 18]; «*На все життя!* – *допоки я жива* – мені в очах той сніг... та голова...» [5, с. 116]. Названі синоніми утворюють ампліфікаційні центри для точнішої та повнішої передачі думки.

Прислівник *ніколи*, що виступає домінантою синонімічного ряду *зроду*, *повік*, *вовік* (*вовіки*), *однині й довіку*, *поки живу я*, *поки й сонця світ*, виражає значення «ні в який час, ні за яких обставин»: «Я *ніколи* не звикну» [3, с. 312]; «Вони ж *ніколи* не були скупими на тридцять срібних для іуд...» [2, с. 10]; «Розхристаний, спустошений і кволий, біда, якщо в мистецтво забреде, – шукає форм не бачених *ніколи*, шукає форм нечуваних ніде» [6, с. 110].

Прислівник *зроду*, використаний у конструкціях із заперечними частками *не*, *ні*, виступає синонімом до лексеми *ніколи*, так як виражає значення «ніколи, ні разу за все життя»: «Живі живих, Марусю, убивають, а мертві *зроду* не зачеплять, ні» [5, с. 105]; «Я *зроду* не співала на два криласи, мені було це важко зрозуміть» [5, с. 70].

Інші синонімічні одиниці ряду семантично близькі домінанті й різняться між собою лише стилістично: «Якими я скажу тобі словами, що ти в мені *повік* не одболиш!» [3, с. 185]; «Мечем і кров'ю писані кросворди ніхто уже *повік* не розгада» [3, с. 429]; «Котрий *вовік* ні в празники, ні в будні не піде на збіговиська облудні» [3, с. 216]; «А човен довбаний із дуба, такий *вовік* не протече» [3, с. 423]; «Ліси мої, гаї мої священні! Пребудьте нам *вовіки* незнищенні!» [3, с. 76].

У поетичних текстах Ліни Костенко використано також низку фразеологізмів у значенні *ніколи*: «А слава не вмре, не поляже *Однині й довіку!*» [3, с. 528]; «А юж не буде в світі мені щастя, *поки живу я, поки й сонця світ*» [5, с. 118].

Прислівники-синоніми *зараз*, *тепера*, *теперка*, *сьогодні*, *нині* об'єднуються в синонімічний ряд із домінантою *тепер*.

Прислівник *тепер* вказує на дію чи процес, що відбуваються в цей час, у момент висловлювання чи в сучасний мовцеві період: «*Тепер* сидиш самотній, невладущий і п'єш, як трахтемирівський дячок» [2, с. 5]; «То що ж *тепер* цьому народу – брати свій кривий хліб у переможця з рук?!» [2, с. 5]; «*Тепер* зручніші виміри – пігмей» [3, с. 207]; «Слово – прізвище, думки *тепер*, а частіше – її псевдонім» [3, с. 8]; «Дев'ять день душа ще пручається, а *тепер* вже десь при звичається» [3, с. 56]; «Мое глухе, воно *тепер* гуло» [3, с. 152].

Прислівник *зараз* виступає дублетом лексеми *тепер*, тому легко без будь-яких семантико-стилістичних відтінків заміняє його в поетичних текстах Ліни Костенко: «Ось і *зараз*, виткнулось знову» [3, с. 155]; «Що, як за це вже *зараз* в наших генах нащадки наші зневажають нас?!» [3, с. 207]; «Але було вже рідної землі – ото лиш та, що *зараз* під ногами» [3, с. 354]; «А може й *зараз* твориться бурштин але про це ще людству невідомо» [3, с. 265]; «Та й *зараз* пробиваються струмки» [4, с. 10]; «Тим паче *зараз*, як така розруха» [5, с. 81].

Синонімами ряду виступають розмовне *тепера* та діалектизм *теперка*, що за семантикою ідентичні домінанті ряду: «Такий *тепера* світ» [5, с. 104]; «А підняли гречина лиш *тетерка*» [3, с. 460].

Прислівник *сьогодні*, уживаючись у значенні «у нинішній час», виступає синонімом до *тепер*, *зараз*: «Хоч обміліли деякі, – *сьогодні* їх все – таки великими ще звуть» [4, с. 10]; «Вчора був я король королів. А *сьогодні* попіл згорання осідає на жар кольорів» [3, с. 223]; «*Сьогодні*, *тепер*, обережний і сам» [5, с. 77]. В останньому прикладі авторка використала ампліфікацію для уточнення думки.

У значенні «у наш час, у сучасний період, тепер» використано прислівник *нині*: «Я *нині* вже не той» [2, с. 32]; «О ким я був і ким зробився *нині*» [2, с. 108]; «Хоч *нині* й скрутно на харчі й одержу, – вороже військо ласе до добра» [3, с. 518]; «Буває час орлів, а *нині* різне птаство з державної руки сипнули їм пшона» [3, с. 61]; «А по Дніпру, де *нині* Дніпрогес, жили вже царські скіфи – паралати» [3, с. 426].

Висновки. Доконечною рисою справжнього майстра, із погляду М. Рильського, є «уміле користування синонімами, тобто вміння поставити саме те слово і саме на тому місці» [7, с. 17]. Розгляд прислівникової синоніміки в поетичних творах Ліни Костенко свідчить, що широке й різноманітне використання синонімів цього морфологічного розряду дозволяло поетесі відібрати в кожному конкретному випадку з низки співвідносних такі слова, які найбільше відповідають певному фразовому оточенню як з боку семантики, так і в стилістичному плані. Авторка майстерно залучає як мовносистемні, так і контекстуальні синоніми. Прислівникову функцію часто виконують фразеологічні чи фразеологізовані сполучення слів з прислівниками чи без них.

Прислівникові синоніми в поетичних текстах Ліни Костенко

переважено використані для уникнення повтору, для вираження емоційних відтінків, надання контексту стилістичного забарвлення.

Перспективи подальших розвідок убачаємо в аналізі прислівникової синоніміки інших тематичних груп поетичної мови Ліни Костенко.

Література

1. Дудик П. С. Стилістика української мови: навчальний посібник. Київ: Академія, 2005. 368 с.
2. Костенко Л. В. Поезії. Baltimore-Paris-Toronto: Українське Видавництво СМОЛОСКИП ім. В.Симоненка, 1969. 357 с.
3. Костенко Л. В. Вибране. Київ: Дніпро, 1989. 559 с.
4. Костенко Л. В. Вітрила. Київ: Рад. письменник, 1958. 95 с.
5. Костенко Л. В. Маруся Чурай: [іст. роман у віршах]. Київ: Дніпро, 1982. 135 с. (Серія «Романи й повісті», № 2).
6. Костенко Л. В. Берестечко: історичний роман. Київ: Укр. письменник, 1999. 157 с.
7. Рильський М. Т. Передмова до «Матеріалів до синонімічного словника української мови» А. Бухмута. *Вітчизна*. 1959. № 2. С. 17.
8. Словник синонімів української мови: у 2 т. / А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк, С. І. Головащук та інші. Київ: Наукова думка, 1999–2000. Т. 1. 1999. 1030 с.
9. Ярова А. Г. Мова художніх творів Івана Багряного: дієслівна синоніміка. Суми: Мрія, 2002. 112 с.

Полякова Т.

– кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та літератури Донбаського державного педагогічного університету

Шевченко А.

– магістрантка українсько-англійського відділення філологічного факультету Донбаського державного педагогічного університету
УДК 808.3 + 808.2 : 801

ДІЄСЛІВНА СИНОНІМІЯ ЯРА СЛАВУТИЧА ЯК ПРОЯВ АВТОРСЬКОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ (на основі синонімічних рядів зі словами-показниками *іти-бігати* (*бігти*))

Стаття продовжує цикл публікацій з питань дослідження ідіостилю українських письменників. На прикладі дієслівної синонімії поетичних творів Яра Славутича розкрито багатство образного мовлення майстра художнього слова.

Ключові слова: синонім, синонімічний ряд, лексико-семантична група, мовотворчість, ідіостиль, слово-показник, стилістика, художні засоби, поетичне мовлення.

Полякова Т.

– кандидат филологических наук, доцент кафедры украинского языка и литературы Донбасского государственного педагогического университета

Шевченко А.

– магистрантка украино-английского отделения филологического факультета Донбасского государственного педагогического университета